

SVOBODNA SLOVENIJA

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual No. 451275

Redacción y Administración:
Calle Víctor Martínez 50 (Suc. 6)
Buenos Aires, Argentina

“ESLOVENIA LIBRE”

Año (Leto) XII. (7)

BUENOS AIRES, 21. OCTOBRA (OCTUBRE) 1954

No. (Štev.) 41

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Victor Martínez 50 - Buenos Aires

PISMO IZ USA

VOLIVNO LETO 1954 V USA

Smatrajo ga za “malo” volivno leto, akoravno volijo na novo poslansko zbornico, več kot tretjino senata in več kot tretjino guvernerjev poleg cele vrste drugih, sicer manjših pa vendar vplivnih položajev. Ne volijo pač predsednika, in to je, kar ljudem jemlje zanimanje do volitev. Je pač taka tradicija, da je samo zanimanje za volitev predsednika res splošno in spravi na volišča mnogo ljudi, ki se drugače sploh ne brigajo za politiko. In takih je na milijone. Tukaj namreč nimajo stalnih volivnih imenikov; kdor hoče iti volit, se mora preje registrirati kot volivec. Na ta način mora imati dvakrat opravlja z volitvami, kadar se gre registrirati in kadar gre voliti, in to je povprečnemu Amerikancu že preveč. Prav zaprav je pa njegova dolžnost, da tudi sodeluje pri izbiri kandidata; tudi to mu nalaga pot na volišče. Zaradi izbire kandidatov pa v javnosti ni toliko hrupa; to smatrajo kot notranjo zadevo vsake stranke in zato gre do takrat na volišče samo zavedni strankini pristaši. Teh pa ni ravno preveč v primeri s celotnim številom volivcev.

Pri zadnjem “tipanju” volivcev so ugotovili, da jih je 47% za demokrate, 36% za republikance, 17% pa je “neodvisnih”, t. j. takih, ki se niso še odločili za nikamor. Izgleda torej, da so neodvisni jeziček na tehtnici, in zato se obe tekmujoči stranki borita posebno za njihove glasove. To ni nič novega. Tako je bilo skoraj zmeraj. Pridobivanje teh glasov pa ni lahka stvar, ker vsak Amerikaneec da zelo veliko na osebno presojo vsake zadeve in se mu hitro zameriš, ako mu svojih pomislov ne poveš v pravi in prikupljivi obliki.

Značilnost sedanjega volivnega boja je, da ni spravljal na dan nobenih novih bojnih gesel in da se mu ni posrečilo, vsaj do sedaj, da bi dvignil zanimanje volivcev za kandidate nad običajno povprečje. Splošno je mnenje, da je sedanji volilni boj tipično staromodni. Volivci potiskajo na stran vse “velike” probleme, n. pr. skrbi v zunanji politiki, vojno nevarnost, komunistično agresivnost; bolj jih brigajo domače zadeve, na pr. cene, brezposelnost, najraje pa se ukvarjajo z lokalnimi težavami, ki se seveda menjajo od države do države in ki jih je neskončno. Kandidat je so seveda prisiljeni, da se ravna jo instinktivno po željah volivcev in tako si mora vsak kandidat prirediti takorekoč svojo osebno politično “platformo”, ki naj bi mu pomagala do zmage. Tudi to je posledica večinskega principa pri volitvah, kajti proporcionalnih volitev tukaj ne poznajo. Obe stranki se torej ne moreta toliko sklicevati na svoje programe, morata potiskati v ospredje predvsem to, kar mislita, da sta napravili dobrega, poleg tega pa še podpirati osebno volivno taktiko vsakega kandidata. Skratka, volilni boj poudarja vedno bolj pod lokalne težnje, težave, upe in želje. Pri takem položaju raste seveda pomen osebnosti kandidatov; kdor se zna bolje prikupiti volivcem — in kandidatje v tem slučaju niso ravno izbirčni v sredstvih za pridobivanje simpatij, — ta lahko upa, da bo zmagal.

V oči padejo slabi izgledi sedaj vladajoče stranke republikancev. Njeni kandidatje se kar ne morejo dosti močno uveljavljati. Razlogov za to je dosti; napake so začeli delati, kakor hitro so prišli na vlado. Tako je n. pr. predsednik iskal sposobne ljudi za vlado samo med bogataši; našel je dobre in sposobne ljudi, toda očitka, da je to vlada, ki jo vodi “big business”, se ni mogel znebiti. Republikanska stranka dalje ni pokazala Bog ve kakšne discipline: ko je predsednik hotel izvrševati posamezne točke svojega volivnega programa, ki ga je vzel zares, so ga republikanci pogosto tako malo podprli, da je bil navezan na demokratsko pomoč. Demokratje mu je niso odrekli, kadar so mislili, da ima predsednik prav; kovali so pa seveda tudi politični kapital zase. Pred par

leti so bili republikanci posebno glasni glede korupcije v demokratskih vrstah; pokazalo pa se je, da je tudi med republikanci precej garjevih ovc. V zakonodaji so republikanci le preveč in prevečkrat zagovarjali interese velikega kapitala: to se je sicer vršilo v prikritih besedah, toda javnost je hitro spoznala, za kaj gre. Bolj po nerodnosti kot po načrtu, so spravili McCarthyja v ospredje javne pozornosti in naredili iz njega eno najbolj spornih osebnosti v ameriškem javnem življenju, ki jim bo pri sedanjih volitvah več škodila kot koristila, vsaj zdi se tako. Končno pa je ponehala še gospodarska konjunktura. Ni se sicer spremenila v kako nevarno krizo, povzročila pa je vendarle precej brezposelnosti in, kar je glavno, odložila v nedogled vsak izgled, da bi delavec zopet primanjkovalo. Republikanska stranka je sicer pokazala precej socialnega smisla pri reševanju raznih socialnih vprašanj, vendar pa je postopala tako nerodno, da so vsi mislili, da to dela tu pod pritiskom bodisi predsednika samega ali pa javnega mnenja. Najprej je vsako stvar obnrgala, potem pa jo je uzakonila in to gotovo ni dobra politika. Posledica te politike ja pa ta, da republikanska stranka sama prizna, da so upi na njeno zmago mali in zato pritiska na vse pristaše, posebno na predsednika, naj ji pomagajo. Nekateri kar naravnost priznajo, da jim samo priljublje-

nost sedanjega predsednika lahko prinese zmago. Predsednik pa se kar nekam obotavlja; volilni boj ga kar nič ne veseli; ni bil pač nikoli poklicni politik. Sicer ga pa mora človek razumeti: ravno tisti, ki so mu nametali zadnji dve leti toliko polen pod noge, sedaj zahtevajo od njega, naj gre zanje po kostanj v ogenj. Tako velika požrtvovalnost pa pri politikih ni v navadi.

Demokratje si manejo roke. Sicer v njihovih vrstah ni vse v redu in upravičene kritike njihovega stopanjanja ne manjka, toda pokazali so neprimerno več politične gibčnosti kot republikanci. Ne morejo se popolnoma otresti očitka, da je v njihovih vrstah še dosti levičarjev, o katerih ni prav nič znano, kje se bo njihovo levičarstvo ustavilo. Ne morejo dati nobenega zadovoljivega jamstva, da ne bodo zmanjšali kupne moči dolarja, da ne bodo razsipali denarja, da bodo onemogočili korupcijo. Na drugi strani pa se je nabralo v njihovih vrstah res precej spretnih politikov in govornikov, ki vlečejo ljudi nase, kot na primer bivši kandidat za predsednika Stevenson, ki je trenutno najboljši demokratski govornik v državi.

Ako se kaj ne podere zadnje tri tedne v volivnem boju, moramo računati s tem, da bo kongres prešel zopet demokratom v roke. Na delo sedanje vlade bo pa to imelo malo vpliva, saj se je morala že dosedaj opirati na demokrate, kadar so se ji republikanci kujali. Posebno v zunanji politiki so demokratje imeli več smisla za predsednikove načrte kot republikanci. XY

General Perón svari komuniste

Na proslavi 17. oktobra — Dneva zvestobe na Majskem trgu je bil kot navadno tudi letos glavni govornik predsednik republike general Juan D. Peron.

V uvodu svojega govora je gral Peron naslovil iskren pozdrav vsem Argentincem, ki se v republiki spominjajo tega zgodovinskega dneva, ko je spregovoril argentinski narod. Spominjal se je tudi velikega dela, ki ga je za argentinsko delovno ljudstvo opravila pokojna gospa Eva Peron, zatem je pa naglašal, da so nazadnjaške sile znova na delu, da bi se zopet povrnila razmere, ki so bile v državi pred letom 1945. Pri tem pa ne bodo uspeli tako dolgo, dokler se jim bo ljudstvo upiralo. General Peron poziva ljudstvo, da se mora zavedati, da se niti za trenutek na sme prepuščati neodločnosti. Če je v vprašanju usoda republike, potem so neodločnosti pravi izdajaki. Za državljanja je samo en zločin in ta je, če ni v nobenem taboru ali pa je v obeh taborih.

V nadaljnjih svojih izjavah je general Peron navajal tri sovražnike, ki jih ima republika. In ti so: politiki, komunisti in zamaskiranci.

Dobesedno je dejal: “Politični nasprotniki se poslužujejo potenh in nepoštenih sredstev. Vlada je pripravljena zagotoviti politično udejstvovanje v republiki, pa naj gre za katerokoli politično ideologijo ali usmerjenost. Vlada pa ne bo trpela nobene sabotaže, ki bi bila v škodo skupnosti in republiki.”

Na komuniste je pa predsednik general Peron naslovil tole opozorilo: “Kar se tiče drugih sovražnikov-komunistov, jim želim sporočiti s tega mesta tole svarilo: Komunisti v državi niso bili preganjani. Tudi jim ni bila odvzeta nobena svoboda, ki velja za ostale državljane. Komunisti pa to plačujejo z zahrbtnim rovarjenjem proti republiki. Nastopajo zahrbtno in prikrito. Nikdar ne v odprtem boju, ampak vedno za drugimi in nikdar ne kot komunisti, ampak vedno zamaskirani. Nastopajo povsod tam in v vseh okoliščinah, kjer lahko povzročajo nered in motijo naše običaje ter ovirajo naše težnje. Gospodje! Naša ustava, najbolj svobodoljubna ustava, ki jo je sprejel sam narod, ima določilo, da ni dovoljeno izrabljati svobode za napad na svobodo. Ustava nam zato velevala, da moramo povsod nastopati proti vsem tistim, ki skušajo zatreti svobodo, ki jih uživa argentinski narod.

Je jih nekaj, ki skušajo motiti mir in red s širjenjem raznih govoric, zato, ker je nekaj komunistov zaprtih. Te gospode opozarjam, da bodo ti komunisti ostali zaprti tako dolgo, dokler se komunisti ne bodo nehal vtihotapljati v organizacije argentinskega naroda ter jih razbijati in dokler se ne bodo začeli posluževati po zakonu dovoljenih sredstev v političnem življenju. Čisto nič ni važno, koliko jih je. Mir, ki ga uživa ljudstvo, nemoteno delo skupnosti in varnost republike, so pač tako dragocene dobrine, da se izplača, da imamo zaprte štiri motilce javnega reda in miru.”

Tretji sovražniki v republiki so pa zamaskiranci. General Peron jih deli v dve skupini, v takozvane nepolitike, ki nimajo ne dobrega ne slabega vonja, vendar jih je pa opaziti povsod s svojim nerganjem, s katerim postajajo največji sovražniki skupnosti. V drugo skupino pa spadajo kot peronisti zamaskirani sovražniki. So tudi taki, ki pravijo, da so peronisti, so pa istočasno tudi v drugih organizacijah.

V nadaljnjih izjavah je predsednik general Peron bavlil z zakonitimi in protizakonitimi organizacijami. Omenjal je, da so med organizacijami, strankami in združenji tudi take, ki pravijo, da so peronistične, pa v resnici niso.

Zaključna izjava je predsednik posvetil mladini. Naglašal je, da bo vlada kljub vsem klevetam posvečala tudi v bodoče vso svojo pozornost mladini in bo dala za to potrebna sredstva na razpolago. Po celi republiki bodo ustanovili na tisoče klubov, v katerih se bo zbirala mladina brez razlike na socialni položaj. Za revne otroke bo ustanavljala po republiki klube Fundacion Eva Peron. Vse delavske organizacije je predsednik pozval, da morajo tudi mladini posvečati vse svoje skrbi.

Na vprašanje predsednika generala Perona, če ljudstvo odobrava delo njegove vlade, je množica pritrdjevalno vzklikala, nakar je general Peron zbranim množicam zatrjeval, da bo zanj tudi v bodoče volja lastnega naroda najvišji zakon.

Naročnina Svobodne Slovenije za leto 1954 je pri enkratnem vplačilu za vse leto \$ 70.—

Pri plačevanju v obrokih je za pol leta \$ 38.— in za za četr let \$ 20.—

Con gran entusiasmo se celebró el Día de la Lealtad

El domingo pasado se celebró en toda la República y en todas las sedes de las representaciones diplomáticas argentinas en el exterior otro aniversario del 17 de Octubre de 1945 instituido como Día de la Lealtad.

Todos los actos con que recordóse la fecha histórica se desarrollaron con hono-
r fervor popular, sobre todo la gran concentración popular realizada en la Plaza de Mayo, donde usó de la palabra el Presidente y conductor del Movimiento Peronista general JUAN D. PERON.

Z velikim navdušenjem je narod proslavil Dan zvestobe

Preteklo nedeljo so po vsej Argentini in na vseh argentinskih diplomatskih predstavništvih v inozemstvu slovesno proslavili obletnico 17. oktobra 1945 kot Dan zvestobe.

Vse prireditve, ki so bile pripravljene v proslavo tega zgodovinskega dne, so potekle ob velikem navdušenju ljudstva. Predvsem veliko zborovanje na Majskem trgu, kjer je govoril predsednik republike in vodja Peronističnega gibanja general JUAN D. PERON.

Ko se je general Peron s svojim

Cuando se hizo presente el general Perón en el palco oficial la multitud reunida en la plaza y calles adyacentes saludaba a él con grandes demostraciones de júbilo. General Perón retribuía las manifestaciones de aprecio con los brazos en alto.

La palabra del Primer Magistrado que publicamos en otro lugar fué constantemente interrumpida con vibrantes aclamaciones del pueblo allí reunido, quien confirmó nuevamente su lealtad y gratitud por las conquistas recibidas al Líder de los trabajadores — general Perón.

sprememvom pojaviti glavnostni tribuni, ga je zbrana množica navdušeno pozdravljala. Za manifestacijo se je general Peron zahvaljeval z dvignjenima rokama.

Govor predsednika generala Perona, ki ga objavljamo na drugem mestu, je zbrana množica stalno prekinjala z odobravanjem in vzklikanjem ter mu je na ta način znova potrdila svojo zvestobo in hvaležnost za vse socialne in gospodarske pridobitve, ki jih je bila deležna pod njegovo vlado.

IZ TEDNA V TEDEN

USA: Hudi viharji in deževje so napravili ogromno škodo v okolici Čikaga, tornado z vetrovi do 200 km na uro pa so pustili državi Virginijo in Washington. V teh državah je bilo tudi več oseb mrtvih, materialna škoda pa gre v milijone. — Objavili so, da ima ZSSR nadzvočne bombnike, ki morejo prenašati atomske bombe. — Uradništvo ZN je dobilo od glavnega tajništva ZN okrožnico, v kateri jih tajništvo poziva, da se že sedaj odločijo, da bodo v slučaju vojne spopada med velesilami ostali še nadalje navtralni uradniki ZN in ne bodo delovali za svojo državo, če bi se slučajno nahajala v vojni, pač pa samo za ZN, ali, pa naj se raje tako odpovedo svojemu položaju in odidejo. — Višinski, sovjetski delegat pri ZN, je na zasedanju glavne skupščine prečital pismo sovjetske vlade, v katerem le — ta “ugotavlja tržaški sporazum in ga smatra kot nov kamen k vzpostavitvi miru na svetu.” Delegati se čudijo, zakaj je ZSSR tako radikalno spremenila svoje stališče do Trsta.

GUATEMALA: 99% Guatemalčanov je glasovalo na nedeljskih volitvah za Castillo Armasa. Komunistična stranka ni postavila nobenega kandidata.

CHILE: 61 letni Newyorčan William Willis je srečno sam preplul Tihi ocean in pristal na otoku Samoa po 4 mesecih, odkar se je na splavu, podobnemu “Kon Tiki”, odpeljal iz Čila proti zahodu. Na splavu je napravil 10.000 km dolgo pot. Odpravil se je na to nevarno potovanje z namenom, “da bi dokazal, da more en sam človek z najprimitivnejšimi sredstvi prepluti tako razdaljo”. Da pa se je tega potovanja lotil šele 61 let star, in ne prej, pa da je kriva njegova žena, ki da ga je doslej vedno odvrčala od te nje-

gove zamisli. Ker se je po odhodu iz Čila zadnjikrat javil po treh tednih vožnje, pozneje pa nič več, je izgledalo, da mu je podjetje spodletelo in da je našel žalosten konec v valovih Tihega oceana.

ANGLIJA: Hajde Selasi se mudi na kraljevem obisku v Angliji. London je abesinskega cesarja sprejel z vsem pom-pom, ki mu gre kot vladarju.

ZAH. NEMČIJA: Adenauer bo 29. oktobra odletel v USA na razgovore z Eisenhowerjem. — Nova nemška vojaška sila, ki jo bodo ustanovili v Zah. Nemčiji po ratifikaciji londonskih sklepov, se bo imenovala “Die Streitkrafte” in ne več “Wehrmacht” (ime, ki ga je dal Hitler) ali “Reichswehr” (kaker se je imenovala v Weimarski republiki). Ti dve imeni daj preveč spominjata na nedavne poraze nemških oboroženih sil. — Okrožno sodišče v Berchtesgadenju je uradno objavilo, da je Hitler sedaj tudi po zakonu “mrtev”, ker je “30. aprila 1945 izvršil samomor v bunkerju svoje rezidence v Berlinu.”

FLRJA: Tito je sprejel v zasebni avdijenci sovjetskega veleposlanika v Beogradu M. Volkova in je imel z njim daljši razgovor. Kakor znano, so se odnosi med ZSSR in Jugoslavijo po podpisu tržake pogodbe še zboljšali, tako da bodo sedaj iz Moskve vrnili v Jugoslavijo vojaške kadete, ki so jih sovjeti po prelomu s Titom zadržali v ZSSR.

AFRIŠKA UNIJA: Južnoafriški predsednik dr. Malan se bo umaknil iz javnega življenja 30. novembra t. l. Nacionalistična stranka si bo izbrala novega predsednika in vodjo isti dan.

INDIJA: Indija in rdeča Kitajska sta podpisali trgovinsko pogodbo, nekaj dni pred odhodom indijskega predsednika Nehruja na obisk k Maoetungu.

NOV POSVET V PARIZU

V Parizu se te dni zbirajo zastopniki tistih držav, ki so v Londonu pred nekaj tedni sklenile dogovor o tem, kako nadomestiti evropsko obrambno pogodbo, ki jo je francoski parlament koncem avgusta odklonil. Med tem je predsednik francoske vlade Mendes France, prejel prvo zaupnico v parlamentu, v Londonu pa so strokovnjaki iz vseh devetih držav med tem pripravljali besedilo nove pogodbe in to na podlagi sporazuma, ki je bil dosežen v Londonu. Delo strokovnjakov ni bilo preveč težko in tudi ni prišlo med njimi do nasprotij, vendar pa se boje, da bi v Parizu zastopniki Francije stavili nove pogoje za podpis končne pogodbe. Zdi se, da v Parizu menijo, da morajo biti določbe o kontroli nad bodočo nemško oborožitvijo še strožje, prav tako pa bi pred podpisom pogodbe

moralo priti do končne ureditve posarskega problema. Konferenca v Parizu bo tokrat trajala le nekaj dni in naj bo njen izid kakršenkoli, bo nemški kancler dr. Adenauer drugi teden odpotoval na obisk v Washington, kjer bo obiskal predsednika Eisenhowerja in bo svoje bivanje v ZDA zaključil s posebnim predavanjem na Kolumbijski univerzi v New Yorku. Vsekakor nova manifestacija pomena Nemčije v Evropi.

KOMUNISTIČNE INTRIGE V FRANCIJI

Sovjeti so konferenco v Bruslju skušali minirati s tem, da so tedaj organizirali vohunsko afero v Nemčiji, ko je dr. John, vodja zahodno nemške špionaže pobegnil v vzhodno Nemčijo. Johnova (Nadaljevanje na 4. strani)

Pevci naše ljube Gospe

Slovenci smo Mariji na čast veliko molili in veliko peli. Rečenica, da je naša dežela Marijina dežela in naš narod Marijin narod, ni bila izrečena brez razloga. Naša dežela je vsa posejana z Marijinimi cerkvami, ki so vedno veljale za priljubljena zatočišča slovenskega človeka v dneh tegobe in v dneh vesele zahvale. Menda ni bilo Slovenca, ki bi ne bil vsaj enkrat poromal k eni ali drugi slovenskih Marijinih božjih poti: na Brezje, na Svete Višarje, na Sveto goro, h Gospe Sveti, da ne omenjam manjših, pa nič manj priljubljenih zbirališč Marijinih častilcev širom naše dežele.

Na božja pota in marijanske slavnosti je naše ljudstvo hodilo prepevajoč Marijine pesmi in moleč rožni venec. Skrajša so Marijine in romarske pesmi zlagali romarski "vojvode" in priložnostni ljudski pevci. Pozneje so Mariji na čast začeli peti nekateri duhovni gospodje in ta ali ona pobožna nunica. V teh pesmih je bilo veliko žive vere in prisrčnosti, tako, da so nekatere ponarodele, umetniško pa niso bile ravno na višku. Več veljave jim je dala melodija naših skladateljev: Riharja, Sattnerja, Hladnika, Kimovca, Premrla in še vrsta drugih, ki so znali preprostemu besedi lu dati melodijo, ki je odjeknila v duši naroda, da je kar poprijel za pevci na koru in zapel, da se je "cerkev tresla". Le spominimo se petja pri naših šmar-ničnih pobožnostih, pri petih lavretanskih litanijah, pri veličastnih zborovanjih na ljubljanskem Stadionu, kjer so v glasbi večji tujci neverjetno spraševali, kdaj je ta stotisočglavi zbor mogel naštudirati tako dovršeno petje.

V Marijinem letu, ki ga narod doma mora praznovati v molku, saj so onemogočene izvencerkvene pobožnosti, je slov. protikomunistična emigracija doživela veselo presenečenje. Naš pesnik Jeremija Kalin, dobro znani pesnik Črne maše, je zložil ne ene pesmi, ampak celo knjigo rapsodij Mariji na čast in jih poklonil Slovencem v okusno opremljeni knjigi, ki jo je izdala Svobodna Slovenija pod naslovom: Mariji.

Pojav te knjige na našem skromnem književnem trgu je velik dogodek ne le za nas, ki živimo v zamejstvu, ampak za cel naš narod, ki je po svojem zastopniku v tujini zapel Mariji na čast, to česar doma ne sme. Druga velika vrednost te knjige je v tem, da je pesmi zapel laik, ki si čez dan služi, kakor vsi drugi, svoj vsakdanji kruh, svoje proste ure pa je porabil v to, da je zapel naši Ljubi Gospe. Velika vrednost knjige je njena umetniška višina. Zdi se, da Jeremiji Kalinu verzi niso privreli nikdar iz take globine in nikdar tako blesteči, kakor takrat, ko je pel materi svojih otrok in sedaj, ko poje Materi nas vseh. Zapuščena Loma Negra sredi argentinske Pampe bo po vsej pravici prišla v slovensko slovstveno zgodovino.

Že zunanja oblika knjige je izredno prikupna. Opremila jo je akad. slikarica Bara Remec tako okusno, da ji je treba posebej čestitati. Njeni izredno nežni lesorezi bodo ugajali tudi preprostejšim okusom. V ta umetniško dovršeni okvir je pesnik vložil svoje verze. Razdelil jih je v tri skupine. V prvi nam opева najlepše dogodke iz Marijinega življenja, v drugi nam polaga na jezik prošnje k Mariji, v tretji skupini pa nas vodi na naše najlepše božje poti v domovini in po svetu, koder hodimo in kjer že skoro povsod najdemo sliko naše brezjanske Kraljice. Kdor bo bral te dragocene verze, bo moral priznati: Tako so napisani, kakor bi jih bil jaz rad napisal, če bi mi bil Bog dal dar za to.

Založnica Svobodna Slovenija se je na ta način najlepše oddolžila Mariji za njeno sveto leto. Posezimo po tej dragoceni knjigi. Je kot nalašč pripravna za branje ob urah, ko čutimo potrebo, da se duhovno zberemo in zresnimo. Tudi kot darilo za razne prilike bo odlično pomagala iz zadrege, kadar premišljamo, kaj bi podarili za spomin prijatelju in smo v nevarnosti, da se odločimo za drago in ničvredno tujo robo, s katero obdarovanec dostikrat nima kaj početi.

Ni bil naš namen pisati znova literarne ocene te pesniške zbirke. Naš namen je bil le, opozoriti naše bralce na ta izredni dogodek na našem slovstvenem polju, ki je lep doprinos našega naroda k hvalnicam vseh narodov Mariji na čast.

Marsikatera naša žena morda ves čas, kar je v emigraciji, še ni preljela nobenega pisma. Vsaj takega gotovo ne, kakršnega je napisala katerikoli ženi Anica Kraljeva v Zborniku Koledarju 1955. Pismo je prav tako aktualno kot lanski članek Kraljeve: Pojdi, moj sinko, na pot, o katerem so se najvišje osebnosti v slovenski emigraciji tako pohvalno izrazile.

SKUPŠČINA ZASTOPNIKOV ZASUŽNENIH NARODOV V BEGUNSTVU

Dne 20. septembra 1954, torej na isti dan, kot Skupščina Združenih Narodov, je začela zborovati v New Yorku tudi skupščina zastopnikov zasuznjenih narodov v begunstvu. Pripravljalni odbor je na to skupščino povabil zastopnike Albanije, Čehoslovaške, Bolgarije, Estonije, Litve, Latvije, Poljske, Madžarske, Rumunije in zastopnike mednarodnih begunskih organizacij: Mednarodne Kmet-ske Zveze, Krščansko demokratske Zveze za Srednjo Evropo, Krščansko socialnega delavskega gibanja, Socialistične zveze v begunstvu, Zveze liberalnih strank iz srednje Evrope in še nekatere druge.

Takoj pri začetku zborovanja je bilo opaziti med udeleženci živahno razpravljanje o vprašanju zakaj ni zastopnikov iz Jugoslavije. Vprašanje je postalo javno, ko je nepovabljen nastopil bivši poslanec srbske zemljoradniške stranke in njen podpredsednik Dr. Tupanjanin in ostro napadel pripravljalni odbor, da zastopnikov Jugoslavije, odnosno Srbov, Hrvatov in Slovencev ni povabil. Njegova izvajanja je podprl delegat Dr. Georgij Dimitrov, predsednik Narodnega Odbora za Bolgarijo, ki je tudi odločno zahteval, da se mora napaka popraviti in povabiti zastopnike demokratičnih političnih organizacij iz Jugoslavije.

Iz razprave, ki je sledila, je bilo mogoče ugotoviti, da so vsi delegati brez izjeme odobrvali stališče Dr. Tupanjanina in Dr. Dimitrova, vendar je bila večina mnenja, da zaradi delikatnosti vprašanja ne morejo v plenumu skupščine odločiti o tem vprašanju in so sklenili, da naj ga prouči poseben odbor in stavi predloge.

Zakaj ta skupščina, zakaj spor glede zastopnikov naših narodov?

VELIK USPEH GORŠETOVE IN KRAMOLČEVE RAZSTAVE V TORONTU

V soboto 9. oktobra t. l. je bila zaključena razstava umetnin, ki sta jih izbrala za tokratno razstavo v Torontu akad. kipar France Gorše in akad. slikar Božidar M. Kramolc.

Obisk razstave je bil zelo zadovoljiv. V dobrih dveh tednih si je razstavljene umetnine obeh slovenskih umetnikov ogledalo do 2000 ljudi. Že ob otvoritvi jih je bilo 300.

O razstavi so pisali vsi veliki listi. Tako med drugim "The Globe and Mail" in "The Register".

List "The Globe and Mail" je v dneh razstave slovenskih umetnikov Franceta Goršeta in Božidarja Kramolca objavil naslednje poročilo:

Toronto doživlja ta teden pomemben umetniški dogodek — namreč: razstavo kiparskih del Fr. Goršeta v Eglinton Galeriji. Kiparske razstave so pri nas redka stvar, posebno še razstave v privatnih (zasebnih) galerijah. Take galerije morajo pač ogromno žrtvovati preden jim je mogoče organizirati in importirati zbirko del kot je Goršetova. Poglavitna nagrada prireditelju za tak napor je zavest, da dela za ljudsko dobro.

Pričujoča razstava je pravi oddih za poročevalca, zakaj celo njemu je dana možnost, da sproščen uživa razstavo.

Ta odlična razstava naj izbije zarjavelo orožje iz rok onih, ki trdijo, da je plastika predraga za običajnega umetnika. Doslej nam namreč ni bilo moči razumeti tistih ljudi, ki n. pr. stanujejo v

"JANEZ, KRANJSKI JANEZ..."

Na te besede sem se spomnil, ko so v zadnjih dneh skoraj vsi časopisi Buenos Airesa objavili, da se bo v Tucumanu vršila medprovincijska tekma za državno prvenstvo v odbojki. Na sliki zastopnikov za mesto Buenos Aires, ki so jo časopisi priobčili, sem zagledal tudi znan obraz, katerega sem že pred nekajkrat videl v raznih športnih revijah (Mundo Deportivo, River Plate). Tudi ta obraz je znak naše delavnosti in zmognosti ter naših uspehov; je dokaz našega uveljavljanja na vseh različnih področjih, ki pa vsa služijo in teže k enemu skupnemu cilju: oznanjevanje slovenstva v tujem svetu in uveljavljanje naših slovenskih zmognosti na vseh popriščih.

Mislim na JANEZA KNAPA: v torek dne 12. oktobra se je odpeljal v Tuc-

Misel je izšla iz vrst begunskih zastopnikov samih. Skupščina naj bi bila glasnik želj demokratičnih množic ljudstev pod komunističnimi diktaturami. Skupščina naj bi odgovarjala na laži komunističnih delegatov v Združenih Narodih in bila govornica svobodnega sveta za osvobojenje zasuznjenih narodov. Skupščina naj bi bila tudi organ, ki bi izdeloval priprave za osvobojenje in priprave za bodoče skupno državno in naddržavno življenje evropskih narodov.

Pri prvih posvetovanjih je bilo rečeno, da bodo v tej skupščini begunskih zastopnikov delegati vseh dežel pod komunističnimi diktaturami. Kasneje je prevladalo, žal, stališče, da naj skupščina začne delo samo z delegati iz dežel, ki so jih komunistične diktature neposredno podredile sovjetski, moskovski nadoblasti, in tako iz samostojnih držav napravile satelite Moskve. Večina begunskih delegatov je zavzela to, glede Jugoslavije odklonilno stališče najbrže na podlagi mnenj in informacij, ki jih je dobila od delegacij zapadnih sil v Združenih Narodih. Prevladalo je po našem mnenju napačno stališče, da se je treba boriti pred vsem za osvobojenje satelitskih, tuji sili podrejenih in zasuznjenih narodov.

Prvič v zgodovini naše emigracije je tako nastopilo zastopstvo demokratičnih gibanj evropskih narodnostnih skupin ločeno, oziroma brez zastopnikov iz Jugoslavije. Ta nova razcepljenost je obžalovanja vredna, dasi je morda samo taktična poteza, ki je imela namen olajšati začetno delo begunske skupščine z ozirom na sedanji mednarodni položaj in sedanjo mednarodno politiko komunistične vlade Jugoslavije.

stanovanjih, katerih mesečna stanarina je po 200. — dolarjev — pa tudi onih ne, ki se košatijo v soboljevini pa obenem govore, da je plastika razkošje in nekaj nepotrebnega.

G. Gorše, ki sicer živi v Clevelandu, in ki je po rodu iz Jugoslavije, je po svojem delu poznan v več krajih po Evropi. To pot razstavlja večinoma manjša dela.

Poleg plastike je v Galeriji Eglinton še grafika Torontčana Boža Kramolca. Tudi on je bil rojen v Jugoslaviji. Razstavlja vrsto monotipij in linorezov. G. Kramolc je uspešno razstavljal že poprej v okviru Društva Kanadskih Grafikov in slikarjev. Njegovi grafični listi so nam že poprej ugajali. Slikovitost in raznoterost Kramolčevih sedanjih listov, sigurnost črte in toplota občutja pa prekašajo vse, kar smo doslej videli od tega umetnika.

Tako o razstavi list "The Globe and Mail". Njegove ugotovitve potrjujejo, da sta oba umetnika s to razstavo res dosegla velik moralni uspeh. Z njo so bili zadovoljni tako kritiki, kakor obiskovalci.

Slovenci v Kanadi smo obema umetnikom hvaležni, za velik kulturni užitek, ki sta nam ga nudila s to umetniško razstavo, še bolj pa, ker sta z njo afirmirala slovensko ime v velikem kulturnem svetu ter z njo opozorila kanadsko javnost na trpljenje slovenskega naroda pod sedanjo komunistično diktaturo.

man, da sodeluje pri odbojkaškem državnem prvenstvu. Izmed najboljših v tej panogi je bil izbran tudi on, Slovenec, da skupno z ostalimi zastopa argentinsko prestolnico — Buenos Aires, in ji pomaga priboriti zmago. Mi vemo, da je v tem milijonskem mestu mnogo dobrih športnikov, zato je dejstvo, da je bil izbran tudi naš rojak Knap, gotovo veliko priznanje.

Kdo ga ne pozna? Velik in močan, pravi športnik in pravi sin Idrije! Pa vedno prijazen in vedno dovopen. Na prvi pogled bi človek sklepal, da je res samo športnik, da se pri športu zanj vse prične in konča. A ni tako! Malokdo pozna trud njegovih zadnjih let: žrtvoval je noči, da je mogel obiskovati in deloma že dokončati študij za specializacijo tekstilne tehnike; da je poleg vseh mogočih športnih in tekstilno strokovnih knjig ljubil tudi slovensko pisano besedo in si ustvaril knjižnico, ki jo kras celotna zbirka Cankarjevih del; pri vsem tem in pa poleg osemurnega delavnika v tovarni, pa je še našel čas, da je leto za letom hodil v klub River Plate, katere-

Študijski dan starešinstva

Preteklo nedeljo je odbor Slov. kat. akad. starešinstva priredi svoj vsakoletni študijski dan za svoje člane. Letos se je študijskega dne udeležila tudi skupina naših akademikov in dijakov.

Lepo število članov se je zbralo ob 9. uri dopoldne v prostorih pri čč. šolskih sestrah na Paternalu, kjer je bila najprej sv. maša, ki jo je opravil duhovni vodja SKAS-a, dir. g. A. Orehar. Služba božja je bila za vse umrle člane SKAS-a, zlasti pa za tiste, ki so umrli v tem letu. Po sv. evangeliju je imel dr. Orehar poseben nagovor na udeležence in jim zlasti razložil misli iz govorov papeža Pija XII, ki se nanašajo na delo katoliškega intelektualca v okviru Cerkve. Opozoril je pri tem zlasti na naloge, ki jih ima SKAS v slovenskem katoliškem občestvu ter na dolžnosti, ki jih mora izpolniti pri tem vsak član organizacije.

Po sv. maši se je začel študijski program, ki ga je uvedel s posebnim nagovorom predsednik SKAS-a prof. Ivan Prijatelj. Po uvodni molitvi je pozdravil vse številne udeležence in se nato spomnil v tem letu umrlega člana SKAS-a dr. Schaubacha, ki je pred nekaj tedni umrl v domovini. Podal je lepo sliko o pokojniku, ki je bil zelo požrtvovalen član SKAS-a in je z veseljem deloval zlasti v okviru kluba SKAS-a, ki je zbiral svoje člane v Mariboru. Veliko pa je po-kojni deloval tudi v javnosti, saj je bil visok upravni uradnik v Sloveniji in tudi član senata v Beogradu, v katerem je zastopal SLS. Prav tako je predsednik prof. Prijatelj prebral posebno pozdravna pisma, ki jih člani SKAS-a s svojega študijskega dne naslavljajo predsedniku Narodnega odbora za Slovenijo dr. Mih. Kreku in prevz. knezoškofu dr. Gregoriju Rožmanu.

Nato sta sledila dva zelo izčrpana in odlično sestavljena referata o stanju in delu SKAS-a v sodobnih razmerah. Oba referata sta vzbudila obsežno debato, katere so se udeležili številni člani. Letošnji študijski dan je izredno uspešno podprl tista stremeljenja, ki žele pravega uspeha vsemu našemu delu v zamejstvu.

Opoldansko kosilo, ki so ga tako gostoljubno in odlično pripravile čč. sestre, je zadržalo vse člane še dolgo v prijateljskem in temeljitem razgovoru, ki naj SKAS-u prinese čim več lepih sadov.

Ančka Poštovan

Iz Trsta je prišlo žalostno sporočilo, da je tamkaj dne 8. oktobra t. l. po dolgem in hudem trpljenju umrla gospa Ančka Poštovan, roj. Krek.

Pok. Krekova Ančka, tako so jo povsod poznali še iz predvojnih let, je bila rojena leta 1922. Pred vojno je živela pri svojem bratu g. dr. Mihi Kreku v Beogradu. Med vojno se je poročila z bivšim urednikom "Slovenca" g. dr. Matetjem Poštovanom, s katerim je leta 1945 odšla tudi v emigracijo. Najprej je bila na Koroškem, nato pa v Italiji. S svojim možem je bila v začetku z ostalimi slovenskimi begunci in prvem slovenskem begunskem taborišču v Italiji v Monigu pri Trevisu, nato sta pa odšla v Rim, kjer se jima je rodila hčerka. Z njo sta se tri mesece zatem preselila v Trst. Tu jima je ljubljani otrok zbolel za boleznijo meningitis in ji tudi podlegel. Istega dne, ko so hčerko pokopali, je za isto boleznijo zbolela tudi Ančka Poštovanova. Zdravniki so ji sicer rešili življenje, toda ozdraviti je niso mogli. Na posledicah te hude bolezni je trpela skoro polnih osem let. Končno je zbolela še za pljučnico, katere pa njen oslabilen organizem ni več mogel pre-stati. Dne 8. oktobra t. l. jo je usmiljeni Bog rešil vsega zemskega zla in trpljenja — ter jo poklical k sebi.

Za drago pokojnico žaluje v Trstu njen mož, naš stanovski tovariš dr. Matej Poštovan, v domovini mati, sestra in bratje, kakor tudi več drugih sorodnikov, v Washingtonu njen brat g. dr. Miha Krek, tu med nami v Argentini pa njena sestra č. s. Libija, usmiljenka.

Vsem tem izrekamo naše iskreno sožalje, draga Ančka pa naj pri Bogu uživa plačilo za svojo žrtve in trpljenje!

ga član je, in se udeleževal pri odbojkaških treningih in tekmah — vedno kot najboljši. Kdo bi ne bil vesel, če je zdaj tudi v tem triumfal in dosegl, da more kot član "seleccionado" za Buenos Aires tekmovali pri državnem prvenstvu! Taki ljudje, pa naj se udeležujejo v katerikoli panogi človeške dejavnosti, zaslužijo tudi naše javne čestitke in priznanje, kajti njih uspehi so, tudi naši, nas vseh.

ARGENTINA

Podpredsednik Indije Dr. Sarva-palli Radhakrishna, ki se mudi že dalj časa na obisku v posameznih državah Južne Amerike, je v soboto popoldne prispel na kratek prijateljski obisk v Argentino. Na letališču ga je sprejel in pozdravil podpredsednik republike kontraadmiral Teisair. Indijskega gosta je sprejel v avdienco predsednik general Peron, v nedeljo popoldne je kot njegov gost prisostvoval tudi velikemu zborovanju na Majskem trgu v proslavo 17. oktobra. Indijski podpredsednik je v ponedeljek odpotoval z letalom v Čile.

Japonski zunanji minister dr. Kat-suo Okasaki je v soboto popoldne prispel z letalom na obisk v Argentino. Na letališču ga je sprejel in pozdravil zunanji minister dr. Remorino. V nedeljo je bil tudi on na mogočnem zborovanju na Majskem trgu, na katerem je govoril predsednik general Peron zbranim množicam. Japonski zunanji minister dr. Katsuc Okasaki je prinesel s seboj najvisje japonsko odlikovanje, s katerim je japonska vlada odlikovala predsednika generala Perona.

Vlada je v smislu ustavnih določil izdala odredbo, ki je nanovo določila položaj buenosaireške mestne občine. Po določilih ustave je področje te občine že doslej spadalo pod kompetenco zvezne vlade, nova odredba pa določa, da buenosaireška mestna občina spada pod ministrstvo za notranje zadeve in pravosodje. Občino bo vodil župan, ki bo pa podrejen notranjemu ministru in bo po njem občeval tudi z vlado. V bodoče mestni župan ne bo več mogel nastavljal višjega uradništva, ampak notranji minister na županov predlog.

Nacionalno pristaniško ravnatelstvo je zaradi zaščite domače kolesarske industrije prepovedalo potnikom, ki prihajajo v Argentino, uvažanje koles in njihovih nadomestnih delov.

Dosed. angleški veleposlanik v Argentini Sir Henry Bradshaw Mack je upokojen. V torek je odpotoval v London. Zunanji minister dr. Remorino mu je priredil prejšnji petek poslovlilno večerjo, na katero so bili povabljeni člani diplomatskega zbora.

Državni tajnik Tajništva za tisk in radio Raul Apold je po obisku Italije, Nemčije in Francije prispel na osemndnevni obisk v London. V nedeljo se je udeležil proslave 17. oktobra na argentinskem veleposlaništvu ter je imel na njej tudi predavanje o pomenu tega dne. V ponedeljek je bil gost državnega podtajnika Nutting-a na kosilu v zunanjem ministrstvu, popoldne je pa bil v čast Sr. Apolda sprejem v prostorih trgovinskega ministrstva.

Na reki Atuel pri mestu Nihuil v provinci Mendoza bodo zgradili novo veliko in moderno hidrocentralo, ki bo stala 140 milijonov pesov in bo imela zmogljivost 85.000 kilovatov. Ta nova elektrarna bo dopolnilo že pred kratkim istotam zgrajene elektrarno z zmogljivostjo 74.000 kilovatov. Novo elektrarno bo zgradilo nemško podjetje Siemens Baunilion.

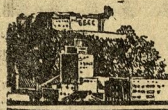
V Buenos Airesu so v torek odprli centralno bolnišnico za letalsko osеbje. Bolnišnica je opremljena z medicinskim instrumentarijem, ki je stal nad 5 milijonov pesov. V njej je prostora za 450 postelj. Vse sobe so opremljene z najmodernejšimi signalnimi napravami. Povsod so radijski aparati, ogrevalne naprave za postelje. Na terasi bolnišnice je urejen tudi prostor za pristajanje helikopterjev, s katerimi bodo dovažali bolnike in ponesrečence iz raznih krajev.

Otvoritev razstave Milana Volovška

V torek ob 5. uri popoldne so v galeriji Comte na Floridi v Buenos Airesu odprli razstavo slik našega rojaka g. Milana Volovška. Na to kulturno slavnost je prihitelo lepo število tuk. slikarjev — prijateljev in znancev g. Milana Volovška ter slovenskih rojakov.

Razstava je odprta vsak dan od pol desete ure dop. do 1 ure pop. ter od 3. ure do 7. ure popoldne.

SREDIŠČE SLOVENSKE PROTI-KOMUNISTIČNIH IZSELJENCEV V ARGENTINI bodi Slovenska hiša. Sprejmi nabiralca darov dobrototno. Če le zmoreš, prispevaj znesek za katerega Te bo prosil.

Novice iz Slovenije

Med razpravo o zak. predlogu o rednih in gospodarskih sodiščih je general UDBE Ranković v svojem poročilu navajal, da je danes v Jugoslaviji poleg zveznega vrhovnega sodišča, republiških vrhovnih sodišč in vrhovnega sodišča avtonomne pokrajine Vojvodina 63 okrožnih in 347 okrajnih sodišč. V Sloveniji deluje 5 okrožnih sodišč ter 31 okrajnih sodišč. Ranković je tudi povedal, da se je v zadnjih treh letih število predmetov, s katerimi so se morala baviti sodišča, stalno večalo. L. 1951 je bilo nekaj nad 2 milijona pravnih, leta 1953 pa že nad 2.300.000. Povečalo se je istočasno tudi število nerešenih predmetov. Število nerešenih predmetov je n. pr. tudi letos že zelo visoko (430.000).

Na seji Sveta za prosveto in kulturo LRS so nedavno razpravljali o osnutku pravilnika za podeljevanje štipendij za študij v inozemstvu. Med razpravo so ugotovili, da sploh nimajo nobenega pregleda kdo vse je od leta 1945 naprej dobil štipendijo za študiranje v inozemstvu. Na isti seji je bil sprejet tudi predlog o ustanovitvi specialne šole za restavracijsko umetnost na akademiji za upodabljanje umetnost. Šola bo začasna in bo trajala dve leti. Njen namen je vzgojiti kader strokovnjakov, ki bo restavriral številne zgodovinske pomembne spomenike v Sloveniji. Svet za prosveto in kulturo je imenoval tudi komisijo za izdelavo arhivskega zakona in komisijo za pripravo osnutka republiškega zakona o umetniških akademijah. — Na dnevnem redu je bila tudi razprava o poročilu komisije za subvencioniranje tiska. Sprejet je bil predlog komisije naj svet za prosveto in kulturo za leto 1955 določi skupni znesek za tiskanje knjig. Svet bo imenoval v ta namen 7 komisij za razne vrste literature. Med temi je posebna komisija za marksistično literaturo.

V letu 1954 in 1955 namerava dati Zvezni izvršni svet uzakoniti okoli 90 zakonskih osnutkov, ki jih bodo šele pripravili. V glavnem bodo to naslednji zakonski osnutki: o planih, podedovanju,

pravu na dediščino in darove, državljanem postopku, javnem tožilstvu, vojaških sodiščih, narodni obrambi, upravnem postopku, socialnem zavarovanju delavcev in uslužbencev, socialnem zavarovanju svobodnih poklicev, zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev, etažni lastnini, stanovanjski zadrugi, ni lastnini, o nabavno prodajnih združenjih, o gozdovih, upravljanju v šolah, o založbenih in časopisnih podjetjih, o doktoratu, delavnih odnosih v gospodarstvu. Člani predsedstva zveznega parlamenta so tudi naglašali potrebo po izdaji zakonov o zdravstveni zaščiti mladine, o izseljeniški službi, o učencih v gospodarstvu, o higiensko tehnični zaščiti delavcev, o plačnem sistemu in rudarskem zakonu.

V Krškem je bila nedavno izredna seja ZKS za Krški okraj. Na sestanku so poročali, da je v tem okraju vpisanih v komunistično stranko 1941 članov, od tega pa je samo 11 predvojnih komunistov. Govorniki so se tudi pritoževali, da je "ideološka raven članov še vedno nizka". Komunistom so očitali, da se premalo uveljavljajo v javnem življenju. To da je posebno značilno za kostanjeviški sektor, kjer ni v občinskem odboru nobenega komuniste.

V Ljubljani je bila od 29. julija do 8. avgusta vsedržavna filatelistična razstava v proslavo 150 letnice rojstva iniciatorja poštne znamke Slovenca Lovrenca Koširja.

V Ljubljani so nedavno slavili res redek jubilej — 60 letnico gimnazijske mature iz leta 1894 — dr. Josip Plemelj, univ. prof. v Ljubljani, dr. Stanko Bevk, prof. in direktor v Ljubljani, dr. Matej Potočnik, prof. v Ljubljani, Matija Marinček, javni notar v Trzinu in dr. Gabriel Piccoli, lekarnar v Ljubljani.

Zvezna skupščina je sprejela zakonski osnutek o vpisu absolventov srednjih strokovnih šol na fakultete.

V Mariboru so nedavno zborovali slovenski slavisti. Na sestanku so odločno zahtevali, da se število učnih ur slovenskega jezika na gimnazijah ne sme skrajšati in

V vsako slovensko družino zbirko najlepših Marijinih pesmi: MARIJI!

da je treba v gimnazijo znova uvesti seminar. Poročali so tudi, da je odbor Slavističnega društva prevzel skrb za čimprejšnjo izdajo slovenske slovnice in literarne zgodovine, poetike, metodičnega priročnika za pouk slovenskega jezika v srednji šoli, priročnika za pouk literarne zgodovine v nižji šoli, priročnika ter čitanka za svetovno književnost. Napovedali so tudi, da bo obnovljena popularna zbirka Klasje.

V Šoštanju je bila nedavno konferenca okrajnega odbora Socialistične zveze delovnega ljudstva. Na njej so ugotovljali, da je začela število članstva organizacije v tem okraju občutno padati. Od leta 1952 je n. pr. število članstva padlo za več kot 10%.

V Ljubljani je bilo nedavno I. zasedanje upravnega odbora železniških podjetij Ljubljanske železnice. Na njem je sedanji železniški ravnatelj v Ljubljani g. Daniel Lepin podal poročilo o izredno slabem stanju železnice in voznega parka na področju ljb. žel. ravnateljstva. Navajal je med drugim, da je bilo "ob osvoboditvi" na področju te direkcije voznih le 17,8% vseh prog. Iz Ljubljane je bilo po železnici moglo do 1952 le 36 železniških vozov. Ob progah je bilo prevrnjenih okoli 2.500 vagonov.

Škode, ki so jo utrpeli slovenske železnice med vojno "zaradi stalnega pomanjkanja materialnih sredstev", še danes ni bilo mogoče popraviti. Možakar pri navajanju železnice povzročene škode ni niti z besedico omenjal škode, ki so jo med vojno slovenskemu narodnemu gospodarstvu povzročili prav komunisti s svojim divjim uničevanjem. Tako imajo na področju ljubljanskega železnicega ravnateljstva še vedno 40 začasnih mostov. Od postajnih poslopij jih je 36 še neobnovljenih, na popravilo pa čaka tudi še vedno 11 tovornih skladišč.

Lepin je dalje navajal, da je na področju ljb. žel. ravnateljstva sedaj 1.407 km normalnotirnih ter nad 20 ozkotirnih prog. Dvotirnih je 318 km. elektrificiranih 103 km. Tračnice nosi okoli 3 milijone pragov.

Žel. direktor je končno naglašal, da je gornji stroj zastarel. 60% je starega povprečno 23 let, tretjina pa celo 50 let. Vlaki lahko vozijo po slovenskih želez-

kar je v primeri z razvojem železnišnicah s povprečno hitrostjo 45-60 km, ga prometa v svetu minimalna hitrost. Vedno večji tranzitni promet narekuje nujno obnovo gornjega stroja na progah Zagreb-Sežana in Ljubljana-Jesenice. Prelahke gornji stroj zahteva čimprejšnja rekonstrukcija na progah Celje-Velenje in Ljubljana-Kamnik.

Za lokomotive, ki jih ima ta direkcija, je značilno to, da je vozni park sestavljen iz 26 različnih serij lokomotiv, ki so stare nad 35 let. Zaradi pomanjkanja nadomestnih delov za lokomotive so jih vedno le delno popravljali. Isto velja za potniške vagona, ki so pa še starejši. Razen tega jih je pa še premalo. Od tovornih vagonov jih odgovarja mednarodnim predpisom le 15%.

Od skupnega števila železniških uslužbencev je zaposlenih okoli 5.000 starih od 18. do 30 leta, nad 9.500 od 30. do 50 let, nekaj manj kot 2.000 od 50. do 60. let. Direktor se je tudi pritoževal, da je najbolj pereče pomanjkanje strokovnjakov. Predvsem gradbenih strokovnjakov, ekonomistov in strojnikov. Popolno srednjo šolo in visoko šolsko izobrazbo ima samo 645 uslužbencev.

Janez Cesar je nedavno praznoval 30 letnico umetniškega udejstvovanja.

V Brežicah so komunisti spremenili ime kraju št. Lenart v Lenart, da bi tako na zunaj zbrisali krščansko zunanjo podobo naše domovine.

V Švici so natisnili novo serijo jugoslovanskih znamk, ki predstavljajo razne živali kot n. pr. jelena, orla, medveda, kobilico, človeško ribico, postrv, gamša in pelikana.

V Kranju so imeli Gorenjski sejem.

V okviru letošnjega ljubljanskega festivala je bila med drugim Turistična razstava, razstava vseh zemljevidov, ki so kdaj izšli o slovenskih krajih in razstava slik slovenskih slikarjev dobe klasicizma in romantike.

Mengeš bo praznoval letos 800 letnico svojega obstoja.

Takse za zdravniško postrežbo so zvišali. Tako stane sedaj v Ljubljani splošni pregled v ambulanti 84 din, specialni pregled 85 din, obisk na domu 280 din, oskrbni dan na diagnostičnem oddelku pa 767 dinarjev.

Slovinci v Argentini

Buenos Aires

NOVO DOSPELE DRUŽINE: 28. septembra 1954 je z ladjo ANDREA C prispela v Buenos Aires družina g. Jerneja Šerjaka, c. Sayos 5915, Capital, in sicer žena g. Zorka Šerjak, roj. Bergant, in sinova Peter in Primož. Prišli so iz Ljubljane.

Dne 19. oktobra 1954 pa so z ladjo ANA C prispeli: Družina g. Antona Finka, c. Podesta 490, Ciudadela in sicer: gospa Julijana Fink, roj. Petkovšek in sinovi Anton. Prišla sta z Vrhnik pri Ljubljani, družina g. Ivana Hostarja, Avda. Uriburu 640, Bella Vista: gospa Marija Hostar, roj. Sinkovec z otroki:

Ano, Jožico in Ivanom. Prišli so iz Dobruške vasi pri Škocjanu pri Novem mestu; hčerka g. Ludvika Kržiča, c. San Martin 478, Martin Coronado, t. j. Julka Kržič z nečakom Milanom Kržič. Prišla sta iz Maribora.

Vsem k srečnemu svidenju iskreno čestitamo, jih lepo pozdravljamo in želimo, da bi se v novi domovini počutili srečne in zadovoljne!

Dr. MILAN KOMAR je med slovenskimi izseljenci poznan predavatelj in pisec tehničnih člankov, s katerimi hoče vzgajati boljše in trdnije slovenski rod. V tem duhu je napisan tudi njegov odlični prispevek v Koledarju Zborniku 1955 "Z BREZBRIZNOSTJO POTUJE SMRT INCOGNITO."

Slovenska Pristava

Slovenska Pristava v Moronu ni še urejena. Mnogo še manjka, da bi mogla koristiti vsem našim rojakom. Fantje in dekleta nimajo še urejenega športnega prostora in športnih naprav; manjka še otroško igrišče, da bi se ob nedeljah tudi naši najmlajši mogli po svoje zabavati; tudi gostinjski obrat bi bilo treba še v marsičem izpopolniti. Ves prostor je treba še ograditi, narediti glavna vrata itd. itd.

Veliko je na Pristavi že na novo narejene in preurejene. To je stalo mnogo denarja in še je ostalo precej dolga. Na pol pota pa ne smemo obstati. Začeto delo moramo z uspehom nadaljevati.

Prosimo zato in vabimo vse slovenske rojake, da nam pomagajo in da sodelujejo pri dograditvi in ureditvi slovenske pristave v Moronu. Ponovno vabimo na podpisovanje in plačevanje deležev. Vsaka delnica stane \$ 200,— Ni pa treba sedaj tega zneska plačati naenkrat v celoti, ampak v majhnih mesečnih obrokih od 5 do 20 pesov. Upamo, da bomo na tak način odplačevanja deležev za sodelovanje mogli pridobiti še mnogo naših rojakov, da bomo mogli Pristavo v Moronu tako urediti, da bo dobila za vse privlačno lice in da bo vsem mogla nuditi prijeten oddih in razvedrilo.

Ko boste prejeli pismo ali osebno povabilo za podpis delnice za Pristavo v Moronu, ne odklonite tega povabila, temveč pridružite se tistim, ki so na tak način in s svojimi žrtvami že pomagali, da smo mogli Pristavo kupiti in jo urediti do sedanjega stanja.

Ne mislite, da je Vaš denar proč vržen, niti ne smatrajte tega denarja za darilo. S plačilom deleža postanete so-lastnik Pristave, tega za vso slovensko skupnost potrebnega in koristnega podjetja.

Društvo Slovencev.

OSEBNE NOVICE

Poroka: V četrtek 14. oktobra t. l. sta stopila pred oltar v župni cerkvi v Floridi g. Božo Eiletz in gđ. Marija Brajdih. Mladi par je poročil direktor slov. dušnih pastirjev v Argentini g. A. Orehar, za prič. sta mu pa bila gg. Zorko Simčič in Dušan Kratner. Iskreno čestitamo in želimo mnogo sreče in obilo božjega blagoslova.

SLOVENSKI TISK V ARGENTINI

Družabna pravda. Štev. 84. Vsečina: Naše gibanje in slovenska skupnost (Pavle Masič); Realidad viviente; Zdrav duh v zdravem telesu (nadaljevanje referata dr. I. Ahčina na III. soc. dnevu); Hvaležnost (Dr. Ignacij Lenček); Žena v Jugoslaviji (Šimanova Krista); Nova socialna orientacija S.S.J. (Maks Jan); Uprava podjetja (Jože Mavrič); Iz domačega in tujega tiska.

NAROČITE IN PLAČAJTE

ZBORNİK-KOLEDAR Svobodne Slovenije za leto 1955

v prednaročilu do 28. novembra 1954 za 43.— pesov.

Prednaročila in predplačila sprejemajo:

1. Pisarna Društva Slovencev, Víctor Martínez 50, Bs. Aires
2. Casa Boyu, Olazabal 2338, Buenos Aires
3. Santería y Papelería "Santa Julia", Víctor Martínez 39
4. G. Ivan Lužovec, slovensko zemljišče v Lanusu
5. Fotoateljé Lojze Erjavac, Alvarado 350, Ramos Mejía
6. Gđ. Renata Ašičeva, Méjico 5271, Villa Martelli
7. G. Pavle Homan, Temple 2147, J. D. Perón (ex Munro)
8. G. Miro Kovač, Almeyra 530, San Martín
9. Brivnica in parfumerija "Los Alpes", g. Žnidar, Calle Drysdale 5614, Carapachay
10. G. Andrej Krošelj, Pueyredón 744, Ciudadela
11. Gđ. Marija Židan

IZ PISMA

Naročilo "Svobodne Slovenije" je dobil od svojega prijatelja v Severni Ameriki pismo, v katerem mu popisuje tamnje razmere. Odstopil nam ga je zaradi zanimivosti v morebitno objavo.

Iz pisma povzemamo najzanimivejše odstavke.

Menim, da bo najbolje, da kar začnem odgovarjati na Tvoja vprašanja. Praviš, da bi rad dobil pravilno sliko o Ameriki. To, kar slišiš o Ameriki v propagandi, Ti lahko zagisuram, da ni pravilna slika o tej deželi. Opisati Ameriko ni preveč lahko, ker Amerika je velika, mlada in tako raznolika, da se mora človek čuditi, kako vse to skup "paše". Skušal. Ti bom nametati nekaj misli in Ti si potem sam iz tega ustvari kakršnokoli sliko. Še jaz se ne spoznam preveč na tukajšnje razmere, pa vedno na to pazim. Čudim se pa, kako malo vedo Amerikanci sami o svoji domovini. Jaz veliko bolj poznam Ameriko, kakor pa mnogi tukaj rojeni ljudje — tudi tisti, ki se prištevajo med izobražene.

Po življenjskem standardu bi razdelil Ameriko v severni del in južni del. V severnem delu je tisti visoki življenjski standard, ki ga Amerika "izvažala". Tu, kjer mi živimo, je res imenitno. Ameriško delstvo je organizirano v dve veliki zvezi: AFL (American Federation of Labor) in CIO (Committee on Industrial

Organization). Delavstvo pri AFL je zaposleno po večini pri gradbenih projektih, delavstvo pripadajoče CIO pa dela v industriji in v rudnikih. Zato so tudi v glavnem dve plačilni lestvici. Plače pri AFL so po večini večje. Pri CIO se tukaj začnajo plače z \$ 1.56 na uro za navadnega delavca, pri AFL pa 1,75. Jaz sem zaslužili to poletje 1.85 na uro. Šoferji dobijo 2,25, mizarji od 2,30 do 2,56, mehaniki dobijo okrog 3,00, čez tri dolarje pa dobijo tisti, ki vodijo velike "lopate", granike, traktorje in druge stroje. Seveda te plače niso popolnoma natančne. V mestih dobijo delavci posebne življenjske bonuse. Razlike so skoraj v vsakem kraju. Od poklicev najbolj manjka učiteljev. Drugi na vrsti so inženirji — letošnji primanjkljaj je 12.000. Kar je izobražencev, imajo pa večinoma mesečne plače, ki se začnajo s približno 400.— dolarjev na mesec in gredo v velike tisoče za predsednike velikih korporacij. Učiteljev v Ameriki prav za prav ne manjka, toda raje delajo po rudnikih in tovarnah, kakor pa da bi si ubijali živce pri tej podivjani mladini. Ker pa delavec dobro zasluži, je pa tudi zato poskrbljeno, da lahko hitro zapravi, če ne pazi. Tukaj štejejo mnogo stvari, katere smo v Evropi smatrali za luksuzne, za neobhodno potrebne: avtomobili, električni hladilniki, električni

"zmrzovalniki", pralniki in še mnogo takih stvari, za katere si ne morem iz misliti imena.

Avto mora imeti tukaj vsakdo, ker brez njega je sploh nemogoče uživati do polne mere to blagostanje. Avto pa stane. Če kupiš nov avto, ga držiš za pet let in ga voziš kot povprečni Amerikaneec, to je 15.000 milj letno, te stane 600 dolarjev letno. Od te vsote je samo okrog 200 dolarjev za bencin in olje, ostalo je zavarovalnina in obrabnina. Tudi ima skoro vsak delavec po dva avtomobila: z enim se vozi na delo, lepšega pa ima za druge opravke. Tudi pri nas imamo dva. Staro "koreto" ravno sedaj popravljam, da se bo ata z njo vozil na delo, jaz pa bom rabil novega za vožnjo.

Tehnika je tukaj razvita do zelo visoke stopnje. Povsod delajo poizkuse za nove stvari. Kakor hitro kaj iznajdejo, je že izdelana stvar na trgu. Saj Amerikanci so znani za vse vrste priprav in avtomatov. Za vsako delo je stroj. Zato je tukaj tudi zelo malo težkega dela.

Hiše so skoraj izključno lesene. So lepe na pogled in zelo pripravno urejene znotraj. So pa zelo drage: srednje velika stane 12.000 dolarjev. Polovica cene je delo. Ravno tukaj so lani postavili tovarno za hiše. 70 delavcev naredi 7 hiš v petih dneh. Ravno danes, ko sem šel na pošto, so peljali po glavni ulici štiri hiše, eno za drugo. Hiše so popolnoma končane in se mobilirane znotraj. Hišo

enostavno prestavijo iz kamiona na prej pripravljeno klet in je možna takojšnja vselitev. Zaradi ognja so pa zelo nevarne in večkrat se sliši, da cela družina zgori s hišo vred. Zidanih hiš sploh ne bi premogli. Če jo samo zunaj obložijo z opeko zaradi lepote, je to že precej drag špas. Vsakdo ima preje avto kakor dom! Seveda ta moderni slog pri zgradbah gre včasih tudi predaleč. Pri nas bomo leti gradili novo cerkev, ki bo v tem ultra-modernem slogu. Bakrena streha bo prišla do tal... kaj bom opisoval, Ti bom raje poslal sliko. Saj pravijo, da je slika vredna 10.000 besed.

Ameriške kuharice so čudne ženske. Zelo malo jih je, ki res znajo kuhati. Večinoma rabijo samo "piksne". Je najhitreje pripravljeno. Toda sama konzervirana hrana ni predobra. Zato je v Ameriki toliko raka. Amerikanski možje so vsi neumni na doma pripravljeno. Toda sama konzervirana hrana ni predobra. Zato je v Ameriki toliko raka. Amerikanski možje so vsi neumni na doma pripravljeno hrano. Vem, ko sem hodil na delo in so me drugi videli, da jem doma pečeh kruh, so vsi želeli, da bi ga imeli namesto tiste kupljene pene. Amerikanci so tudi preveč navajeni na sladkarije.

Ameriške šole pa daleč zaostajajo za evropskimi. Tukaj imamo krasna šolska poslopja, kar pa ni vse, kar je potrebno za dobro izobrazbo. Sami ameriški

strokovnjaki se tega zavedajo. Pravijo, da ima Amerika odlične ljudske šole, toda ko pridemo do srednjih šol, se pa nekaj pripeti. Več, ameriška mladina ima preveč prostosti in "besede", da bi jo kdo pripravil k trdemu študiju. O kakšni večji nalogi sploh govora ni — je takoj stavka. Učitelj mora poskrbeti, da učencem tako razlaga, da jim skoro avtomatično pade v glavo. No, saj o tej šoli sem Ti že preje večkrat pisal.

Vprašal tudi kako se "stari in novi" Slovinci vzamemo. Takole je: nekaj starih je rdeče ali pa vsaj malo roza pobarvanih. Seveda je pa tudi nekaj takih, ki so ostali zvesti veri in se sedaj z nami strinjajo. Kranjsko Slovenska Katoliška Jednota je dobra organizacija, ki je na naši strani. Ima 43 tisoč članov. Na drugi strani pa je Slovenska Narodna Podporna Jednota, ki pa je dirigirana (lutka!) iz Titovine. Ima 90 tisoč članov. V tem kraju, kjer sem jaz, je večina starih Slovencev zelo slabih. Skoro vsi so izgubili vero.

Sedaj se počasi vračajo, nekateri so pa trdovratni. Navi so se še kar dobro živeli v ameriški tempo. Skraj bi rekel, da predobro in prehitro. Kar je slovenskega tiska smo bolj revni. Imamo dnevnik "Ameriška Domovina", leposlovno revijo "Novi Svet", nabožni mesečnik "Ave Marijo" in tednik "Amerikanski Slovenec", ki je uradno glasilo (Nadaljevanje na 4. strani)

NOV POSVET V PARIZU

(Nadaljevanje s 1. strani)
 afera sicer ni rodila takih sadov, kakor so si jih sovjeti obetali, vendar so sedaj v Franciji ponovili poskus, ki jim je propadel že v Berlinu.

Že nekaj tednov pretresa Francijo velika afera. Vodilni državni in policijski uradniki in nameščenci so se zapletli v veliko izdajstvo državnih vojaških tajnosti. Komunistična stranka je imela v najvišjih vrhovih državne varnostne in vojaške službe svoje ljudi. Kar so sklepali na najbolj tajnih posvetih v navzočnosti predsednika republike, so nekaj ur nato že vedeli v glavnem tajništvu kom. stranke. Te vohunske niti pa so komunisti organizirali tako spretno, da so njihovi vohuni bili hkrati v službi policije in pa posredno tudi ameriške tajne službe.

Ko se je pripravljala londonska konferenca in ko je sedaj na dnevnem redu podpis dokončnega dogovora o evropski obrambni skupnosti, so komunisti sprožili afero, ki naj zaupanje v Francijo kot partnerico v mednarodnih vojaških zvezah omaja. Ta afera skuša Francijo podati v luči, ki je Franciji že toliko škodovala med drugo svetovno vojno. Že v letih 1941 in pozneje je zlasti v ZDA prevladovalo prepričanje, da francoski zastopniki ne zaslužijo popolnega zaupanja, ker da se je ponovno dogodilo, da so prodrle v svet tajnosti, ki so bile obravnavane v navzočnosti francoskih voditeljev. Tako general De Gaulle ni bil vabljen na glavne posvete med Rooseveltom in Churchillom. Seveda pa so znali francosko občutljivost zaradi tega zapostavljanja Francije izrabiti vsi tisti, ki so imeli pri tem svoj interes.

Sovjeti so sedaj to afero uprizorili, da bi s tem zahodnim zaveznikom, zlasti pa zastopnikom ZDA, dokazali, da je nesmisel sklepati obrambne in vojaške dogovore s Francijo, kjer da imajo komu-

nisti vse položaje tako minirane, da bodo sovjeti sproti obveščeni o vsem, kar se bo sklepalo v okviru te obrambne zveze. Ameriška nezaupljivost pa bi nato mogla Francijo samo še bolj žaliti — in s tem bi bil dosežen drugi namen te gonje in nove težave naj dajo sovjetom dovolj časa, da bi mogli preprečiti ustvaritev evropske obrambne zveze.

CHURCHILLOVI NAMENI

Toda tokrat so sovjetski načrti najbrž prekratki in obsojeni na neuspeh. Londonski listi pišejo, da so tokrat sovjeti uvideli, da ustanovitev zahodne evropske obrambne zveze ne morejo preprečiti. Vendar sovjeti ne nameravajo sprožiti pogajanj z zahodom, dokler se ne vidi, ali bo Francija novo pogodbo ratificirala. Ker se bo to zgodilo najbrž v novembru, predvidevajo v Londonu, da bi se sovjeti odločili proti koncu leta na pogajanja z zahodom in sicer bi se pogajali o razorožitvi in o pogodbi za Nemčijo in Avstrijo. Churchill tako pogajanja predvideva in zlasti delavski listi pišejo o tem, da misli Churchill Malenkova povabiti na posebno konferenco v London. Ko bi bila ta konferenca mimo najbrž decembra, bi Churchill napovedal, da je svoje delo opravil in da misli na pomlad vodstvo angleške vlade prepustiti Edenu.

DRUŠTVENI OGLASNIK IZPLAČILO V NEMČIJI PUŠČENEGA DINARJA

Leta 1948 v mesecu juniju, tik pred emigracijo v Argentino, in v še nekatere druge prekomorske dežele, so mnogi slovenski begunci, ki so se nahajali v begunskih taboriščih v Nemčiji, morali oddati svoj denar, ki ga je vzela v varstvo nemška državna banka.

Ta denar bi sedaj nemška centralna banka hotela vsem prizadetim izplačati.

KAM GRE SLOVENSKO GOSPODARSTVO V DOMOVINI, se pogosto sprašujemo in ne najdemo odgovora, ker nam niso dostopni viri in podatki. Kdor se za ta vprašanja zanima, mora kupiti Zbornik Koledar 1955, v katerem bo objavljen strokovnjaško napisan pregled gospodarstva v Sloveniji pod komunističnim režimom.

Najcenejše in najboljše Božično darilo

pošlje za Vas v domovino iz Trsta najsolidnejša tvrdka

UNIVERSAL IMPEX

Prepričajte se! Božične reklamne cene paketov:

2 kg bele moke, po 1 kg riža in sladkorja, 1/4 kg rozin, 100 gr čaja Ceylon, 1 vanilija	\$ 76.—
2 kg sladkorja, po 1 kg riža in belega zdroba, 1/2 kg kave Ia, 1 vanilija	" 97.—
3 kg sladkorja, po 1/2 kg kave Ia, in mlečne čokolade, 1/4 kg rozin, 10 kom. britvic	" 117.—
Po 1 kg sladkorja, riža in belih testenin, po 1/2 kg kave Ia in kakaa hol., 1/4 kg mlečne čokolade, po 100 gr rozin in čaja Ceylon	" 125.—
Isto, namesto kakaa 1/2 kg pralnega mila	" 118.—
Po 1 kg kave Ia, belega zdroba in riža, 1/2 kg sladkorja, po 1/4 kg kakaa hol. in rozin, po 100 gr čaja, popra, cimeta in limonovega izvlečka, 1 vanilija	" 159.—
4 kg sladkorja, 3 kg belih testenin, po 1/2 kg kave Ia, riža in toaletnega mila, 1/4 kg rozin, po 100 gr čaja in cimeta, 3 vanilije, 25 igel za šivanje	" 186.—
Isto, testenin 2 kg ter 1 kg posušene ribe (polenovke) norv.	" 212.—
2 kg kave Ia, 1,5 kg riža, 1 kg sladkorja	" 171.—
1,5 kg kave Santos, po 1 kg sladkorja in belega zdroba, 1/2 kg kakaa hol., 100 gr limonovega izvlečka, 3 vanilije	" 174.—
Vreča 45,5 kg kanadske bele moke 000	" 294.—

Na željo se lahko doda paketom po en par ženskih nogavic Nylon s ceno \$ 27,20, ali Nylon znamke "Dupont" s ceno \$ 34.—, za kolikor se zviša po tem ceno paketa.

Vse vrste ostalega blaga, oblačil, najboljših radioaparatur, koles, šivalnih strojev, poljedelskih in hišnih potrebščin, pošilja prav tako po BREZKONKURENČNIH CENAH!

Kakovost blaga je znano prvovrstna in odprema nagla (15-20 dni)! Vsi paketi so carine prosti, zavarovani in najboljše zapakirani. V cenah so vključeni vsi stroški.

Pri naročilu več kot enega paketa pred Božičem POPUST 5%.

Pridružite se našim dosedanjim zadovoljnim naročnikom!

Naročila in vse ostale informacije dobite ob vsakem času pri zatopstvu: AVENIDA 17 DE OCTUBRE 2372, Capital (5 kvader od postaje Dorrego podz. žel. F. Lacroze, odnosno od žel. postaje Chacarita), trolleybus 304, tramvaj 30, itd. — Telefon 55-0900.

(Nadaljevanje s 3. strani)

KSKJ. A. D. ima cirkulacijo med 8 in 10 tisoč, Ave Marija pa ima 5 tisoč naročnikov. Poleg tega je še par manjših listov kot "Zvon", "Slovenska knjiga v domovini in tujini" in pa "Božja Beseda", ki izhaja v Kanadi. "Glas Naroda", "Enakopravnost" in "Prosveta" so pa močni komunistični listi. Slovenci v Argentini ste, kar se tiče tiska, bolj bogati kot mi. Seveda nekaj, kar nam manjka, je inteligenca.

Država se lepo razvija. Imamo v glavnem samo dve močni politični stranki, kar je zelo zdravo stanje, ker nikoli ni ena sama stranka v taki premoči, da bi imela popolno oblast. Vedno ena stranka drugo kontrolira. Kadar pride do resnejšega, je ponavadi radi segregacije v južnih državah. To je v odnošajih med belimi in črnimi. Seveda, kot sedaj vidim, Amerika ne vodi predobre zunanje politike.

Takole je v glavnem na severu. Druagačna življenska raven pa je v petnajstih južnih državah, pod tako zvano Mason Dixon Line. Tam živi 30 milijonov

ali ena petina ameriškega prebivalstva. Tam je nekaj bogatašev in ostali ljudje so pa skoraj sužnji. Ljudje tam so zaigrani baptisti. Katoliški misionarji imajo zelo težko delo. Ravno pred par tedni je govoril v cerkvi misionar in nam pripovedoval kako je tam. Človek bi skoraj ne mogel verjeti, da je kaj takega v Ameriki mogoče. Ljudje verujejo v vraže, katere so njihovi predniki prinesli iz Evrope pred 300 leti. Živijo v podrtih lopah in spijo na tleh. Napravili so poizkus, kako hitro bi postali ljudje v teh krajih komunisti. Cel okraj so spremenili v navdušene komuniste v prejšnjem mesecu, ko so tem ubožen obljubili zemljo, katero sedaj lastujejo bogataši.

Vem, da sem zelo slabo opisal to, kar sem nameraval. To je že tretjič, kar sem sedel k temu pismu, da ga končam, pa me vedno kdo prekine. Je precej pomankljivosti in ideje so sametane kar navzkriž. Upam, da boš lahko sam kaj iz tega sestavil, da boš vsaj malo razumel. In ne boj se vprašati več vprašanj. Prav rad Ti jih bom odgovoril.

SLOVENCİ PO SVETU

Španija

V juliju sta končala na barcelonski univerzi zdravniške študije gg. Matija Pavčič in Ciril Rozman. Čestitamo.

Kanada

Duhovne vaje za može in fante so bile od 3. do 6. septembra v Manrezi. Vodil jih je škof g. dr. Rožman, udeleževalo se jih je pa 28 slov. mož in fantov.

Slovenska župnija v Torontu je imela na praznik Marijinega rojstva dne 8. septembra marijansko pobožnost v cerkvi Karmelske Matere božje. Pobožnost je vodil škof g. dr. Gregorij Rožman. V svoji pridigi je slovenskim vernikom pokazal Marijino notranjo lepoto. Po govoru je bil rožni venec, nato litanije Matere božje in blagoslov.

Novi pomožni škof v Torontu. Dne 7. oktobra je v stolnici sv. Mihaela v Torontu prejel škofovsko posvečenje novi torontski pomožni škof Msgr. Francis V. Allen. Slovenski župnik v Torontu Rev. dr. Kolarič je poslal novemu torontskemu pomožnemu škofu tople čestitke tako v svojem imenu, kakor tudi v imenu slovenske župnije. Pomožni škof Allen se je za čestitke iskreno zahvalil ter izrazil upanje, da dela pri cerkvi lepo napredujejo ter da bodo slovenski verniki veselili tega novega in "stalnega" doma.

Ker pa ne ve za njihove sedanje naslove, tega ne more storiti.

Zato prosimo in vabimo vse slovenske novonaseljence, ki so pred odhodom v Argentino oddali v Nemčiji svoj denar, da se osebno ali pa pismeno javijo pisarni Društva Slovencev, Victor Martinec 50 in sporoče, kdaj so denar oddali, v katerem kraju in komu ter koliko denarja so oddali. Če imajo pri rokah še kaka zadevna potrdila, naj jih pošljejo. O nadaljnjem poteku te akcije bomo vse prizadete redno obveščali.

Društvo Slovencev.

MATRIMONIO

mucamo y cocinera
 se necesita para Acassuso
 T. E. 30-6994 de 17 a 19 hs.

NIÑERA

para chicos de 4 y 1 año
 se necesita para Acassuso
 T. E. 30-6994 de 17 a 19 horas

Dr. LOJZE BERCE

kirurg in zdravnik Instituta za prebavne organe in jetra, ordinira vsak torek in četrtek od pol šestih do osmih in ob sobotah od treh do šestih popoldne v kliniki Once,

RIVADAVIA 3434, CAPITAL

Roengen in laboratorij

Telefon ordinacije 62-5004,

Telefon za nujne slučaje 71-0171

SLOVENSKO PLANINSKO DRUŠTVO

vabi na

X. DRUŽABNO PRIREDITEV

V SOBOTO 30. OKTOBRA
 ob 20. uri

DVORANA DEKLEVA

Jorge Newbery 3568

Dr. Jože Ermenc

Billinghurst 97/I, Dpto D, Capital
 Tel. 62-7213

Ordinira vsak torek, četrtek in soboto od 4. do 6. ure pop. za ženske bolezni in kirurgijo, druge dneve pa po predhodnem telefonskem sporazumu.

ZAKONSKI PAR

srednjih let iščem za gospodsko kinto v neposredni bližini Buenos Airesa ob železniški progi. Pogoji in plača po dogovoru.

Interesenti naj se zglašajo na naslovu:

José Bonifacio No. 661, Cap. Federal
 Lahko se javijo tudi telefonično: T. E. 60-7030. Javijo se lahko vsak dan med 10. in 12. uro dopoldne.

Gospodar življenja je poklinal 23. septembra 1954 po dolgem in potrpežljivo prenašanem trpljenju po plačilo mojega očeta.

g. ANTONA ISKRA

Položili so ga k zadnjem počitku na farnem pokopališču v Begunjah na Gorenjskem.

Molimo zanj!

sin Anton, duhovnik

Rim, 30. septembra 1954

EUROP A K

CANGALLO 439, oficina 119, I. nadstropje — T. E. 30-5224, Bs. Aires

pošilja Vašim v domovino VSAK DAN iz svojega skladišta v TRSTU vse vrste živil in hišnih potrebščin (šivalne stroje, radijske aparate, kolesa itd.) Paketi prispejo v roku okoli 25 dni.

Jamčimo za vsako morebitno, tudi delno, izgubo. — Cene so zmerne. Navajamo nekaj od številnih paketov s plačanim prevozom vse do stanovanja prejemnika:

BOŽIČNO REKLAMNO DARILO PAKET ŠTEV. 100
 s 3 kg PRVORAZREDNE SANTOS KAVE \$ 189.—

Paket štev. 9 \$ 127.—	Paket štev. 35 \$ 422.—
1 kg kave Santos Ia	3 kg Santos kave Ia
2 kg riža	1 par Nylon nogavic
1.50 kg sladkorja	2.50 kg riža
Paket štev. 17 \$ 184.—	0.50 kg mlečne čokolade
2 kg kave	1/4 kg čaja
1.50 kg riža	2 kg sladkorja
1 kg sladkorja	1/4 kg popra
1 vretence črnega in	
1 vretence belega sukanca	

Pošiljamo tudi moko v vrečah, svinjsko mast v kantah in ostalo.

Z letalsko pošto pošiljamo vse vrste zdravil.

Pošiljamo tudi pakete iz Rep. Argentine s hrano, tekstilijami in sploh s starim in novim blagom in z živilji, ki nam jih prinesejo stranke.

Uradne ure so od 9.30 dop. neprestano do 19. ure, ob sobotah pa od 9. do 12.30 dop.

Iščemo zastopnike za provinco.

Za vse informacije se obračajte na Agencijo **EUROP A K**
 CANGALLO 439, oficina 119, I. nadstropje — BUENOS AIRES

PAKETI ZA DOMOVINO

ZA BOŽIČ — ZNIZANE CENE!

Najceneje, najhitreje in najbolj solidno pošilja vse vrste paketov s hrano, tehničnimi potrebščinami (šivalni stroji, radijski aparati, kolesa, harmonike itd.) kakor tudi s tekstilnim blagom iz svojega lastnega skladišča v svobodni tržaški luki

INTEREXPORT - TRST

Zastopnika za Republiko Argentino:

Sertić - Perinić, Calle Charcas 476, Buenos Aires, T. E. 32-0248 (Naša pisarna blizu Retira (od Avenide Alem štev. 1000 samo eno kvadro daleč). Uradne ure: Uradujemo vsak delavnik, razen sobot neprekinjeno od 8. ure zjutraj do 8. ure zvečer.

Pošiljamo samo prvovrstno blago. Garantiramo za vsako pošiljko. Paketi prispejo v domovino v roku 25 do 30 dni in so oproščeni carine.

NAŠI POSEBNI PAKETI:

Paket štev. 1 \$ 90.—	Paket štev. 2 \$ 125.—
1/2 kg kave	9 kg sladkorja
3 kg sladkorja	Paket štev. 4 \$ 125.—
1 kg riža	1 kg kave
Paket štev. 3 \$ 135.—	1 1/2 kg riža
5 kg riža	2 kg sladkorja
4 kg sladkorja	Paket štev. 6 \$ 145.—
Paket štev. 5 \$ 140.—	3 pare najboljših ameriških Nylon nogavic
1/2 kg kave	Paket štev. 8 \$ 175.—
1 kg sladkorja	1 kg kave
1 kg riža	1 kg riža
1 kg testenin	1 kg sladkorja
1/2 kg čokolade	1/2 kg kakaa
1/2 kg kakaa	1/4 kg čaja
100 gr čaja	1/4 kg popra v zrnih
Paket štev. 7 \$ 172.—	Paket štev. 10 \$ 230.—
2 kg kave	2 kg kave
1 1/2 kg sladkorja	4 kg sladkorja
1 kg riža	3 kg riža
1 kg riža	Paket štev. 12 \$ 270.—
3 kg kave	3 kg kave
1 1/2 kg sladkorja	1/2 kakaa
ali riža	1/2 kg čaja
Paket štev. 11 \$ 270.—	1/2 kg mlečne čokolade
2 kg kave	Paket štev. 14 \$ 370.—
3 kg riža	3 kg kave
3 kg sladkorja	5 kg riža
Paket štev. 13 \$ 360.—	5 kg sladkorja
3 kg kave	5 kg testenin
1/2 kg kakaa	
1/4 kg čaja	
1/4 kg popra v zrnih	
2 kg riža	
2 1/2 kg sladkorja	
1/2 kg mlečne čokolade	
Paket štev. 15 \$ 370.—	
4 kg čiste svinjske masti	
5 kg sladkorja	
2 1/2 kg testenin	
2 1/2 kg riža	
2 kg kave	
2 kg mila	

Naročila sprejema tudi
 Santeria y Papeleria
 "SANTA JULIA"

Victor Martinez 39, Buenos Aires

Vsa zdravila pošiljamo
 z letalsko pošto!

Pismena naročila in denar (giro postal ali bančni ček iz Republike Argentine pošiljati na naslov:
 Milan Sertić, Charcas 470 — Buenos Aires

"CASA BOYU" — urarna in zlatarna

OLAZABAL 2336

Tel. 76-9160

pol kvadre od Cabilda 2300

URE vodilnih švicarskih znamk;

BUDILKE zelo trpežne in zanesljive;

DARILA v zlatu in srebru ohranjajo obdarovancu trajno vrednost in spomin;

NAKIT moderne izdelave in oblike.

Radi popolne omejitve uvoza ur in budilk, opozarjamo vse, ki jih potrebujejo, da si jih pravočasno nabavijo.

POPRAVILA UR IN ZLATNINE — točno in zanesljivo

(Naše stranke se lahko zglaste pri nas tudi ob sobotah popoldne in sicer v našem stanovanju, ki je v I. nadstropju v isti hiši Olazabal 2338, dto. 5)